

[Halvgaard]

er blevet skoletrætte, og som ikke har ønsket at vandre fra skolebænk til skolebænk, men som er gået direkte ud i erhvervslivet og som arbejdsdrengene eller på anden måde har fået sig et job. Det skal man i hvert fald ikke klandre dem for. Hvis man endelig skal klandre nogen, er det igen folketingset, man skal klandre, fordi det ikke har gennemført en skolelov, der i tilstrækkelig grad tilgodeser interesserne hos netop de skoletrætte og de elever, som ikke er bogligt begavede. Man bør tilrettelægge en undervisning i folkeskolen, der tilgodeser deres interesser og ønsker.

Og så vil jeg da gerne bede ministeren om også at overveje, om der ikke er mulighed for, når nu vi skal til at diskutere i udvalget spørgsmålet om de 16-19-åriges uddannelse, en koordination – da man jo har både lærerkræfter og lokaler i folkeskolen – af folkeskolens 10. klasse og lærlinguddannelserne.

Ebba Strange (SF):

Kort om praktikpladsproblemet. Jeg takker ministeren for de svar, jeg fik. Vi skal bore lidt mere i i udvalget, ligesom hr. Nørsgaard Sørensen var inde på, hvad det er for områder, for jeg tror nok, ministeren er enig med mig i, at det rammer netop pigerne meget, især inden for de utraditionelle pigefag. Det er også noget, vi skal være opmærksomme på.

Også tak for oplysningen om, hvor mange der er tilmeldt EFG-uddannelserne. Men hvad med afslagene? For det, vi har læst i aviserne, er jo, at 12.000 får afslag, og mange af dem vil der blive skabt pladser til. Jeg sidder her og lytter med stor forundring til indtil flere ordførere – hr. Steffensen, fru Mimi Jakobsen og måske flere, det ved jeg ikke – som siger, at vi skal drage de unge over i de praktiske uddannelser, for det er så meget værd at blive praktisk uddannet. Jeg er lige ved at sige: ja men herregud, de går jo derved, og så får de afslag, 12.000 af dem, så hvad er det for en draging, man er ude på? Man drager dem altså over til noget, som er en blindgyde, som de ikke kan komme ind i, og hvis de endelig er kommet ind, kan de ikke få praktikpladser; så kan de gå ud igen efter et års forløb. Det er da ikke noget at drage dem imod, så det kan jeg da godt forstå at de ikke føler sig særlig tiltrukket af;

heldigvis er der dog mange, der føler sig tiltrukket af det.

Og så kritiserer fru Mimi Jakobsen de mennesker, der går i gymnasiet, fordi de synes, at en studentereksamen er nu meget god at have. Ja men det er den altså. Jeg kender personlig et par stykker, meget godt endda, mig meget nærstående unge mennesker, som har taget sådan en studentereksamen uden at gå videre med noget studium, og de har faktisk lidt fornøjelse af den. Der er meget, de har at kritisere gymnasiet for; det er der også mange af de gymnasieelever, jeg kender i dag, der har, og med god grund. Men så længe der ikke er noget, der er lige så meget værd – for nu står vi altså her med noget, en ligeværdighed, som ministeren gerne vil skabe, og det vil jeg sådan set også gerne – synes jeg ikke, der er noget at sige til, at de unge mennesker går ind i gymnasierne og tager den udvikling, den lærdom og den viden og erfaring, det kan give i de år, de går der. Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at ministeren skriver sådan helt generelt, at perioder med praktisk beskæftigelse skal indgå i ethvert uddannelsesforløb, fordi det må jo så også handle om gymnasierne, at enhver uddannelse skal have en kerne af fællesfag, og at der i enhver uddannelse skal indgå nogle ting, der kvalificerer eleverne til en videre erhvervsmæssig uddannelse eller beskæftigelse, fordi det lægger op til, at der skal ske en ændring af indholdet i gymnasierne og af formen på gymnasierne; det synes jeg er vigtigt.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge både fru Mimi Jakobsen og andre, der har sagt det samme, ja, også hr. Bertel Haarder: hvad er det egentlig for en masse job og praktikpladser, man vil skaffe til disse unge mennesker? Vi har 50.000 eller 70.000 unge arbejdsløse. Nu skal de pludselig ud i forpraktik alle sammen, og de skal have job alle sammen. Jeg kunne godt lide at vide, hvordan man vil skaffe dem.

Når hr. Øllgaard siger, at der ikke er brug for reformer, for vi er bare i øjeblikket sådan lidt tilfældigt i en unormal situation, så vil jeg godt spørge hr. Øllgaard: er det, at det borgerlige Danmark, det kapitalistiske Danmark, er røget ind i en økonomisk krise, der nu har varet i 6-7 år, en unormal situation? Tror hr. Øllgaard ikke, at en del af denne krise også er en strukturkrise, der stiller helt